

РЕШЕНИЕ

№ 2834

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **Д. П. Ц.**
като разглежда докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20231110206018 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалван е **ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) на СДВР Серия К № 4720085 от 09.04.2021г.**, с което за административно нарушение по състава на чл. 189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП вр. чл.21, ал.2 вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП на **Г. Д. Ч., ЕГН: ******* е наложено административно наказание парична „глоба“ в размер на **50.00 лева**.

Твърди се, че обжалвания ЕФ е неправилен и незаконосъобразен, като постановен при съществени процесуални нарушения. Релевират се подробни доводи и съображения за липсата на административно нарушение. Поддържа се възражение за изтекла давност, която не е била прекъсната от наказващия орган.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява. **Не се претендират разноски.**

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата. **Претендират се разноски.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното:

I. ВЪЗЗИВНАТА ЖАЛБА е депозирана в законоустановеният срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН вр. чл.189, ал.8 от ЗДвП, от процесуално легитимирана страна, с обоснован и доказан правен интерес, срещу

санкционен акт по ЗАНН – електронен фиш, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (*“ipso facto”* – извод от самият факт; *“res ipsa loquitur”* – фактите говорят сами за себе си):

Предмет на обжалване е **ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) на СДВР Серия К № 4720085 от 09.04.2021г.**, с което за административно нарушение по състава на чл. 189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП вр. чл.21, ал.2 вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП на **Г. Д. Ч., ЕГН: ******* е наложено административно наказание парична „глоба“ в размер на **50.00 лева.**

В съответствие с техническата годност на АТСС с № 11743 f0 и съгласно удостоверение № 17.09.5126, което е преминало метрологична проверка, е заснето и установено съгласно протокол от 12.04.2021г., че на **09.04.2021 г., в 17:08 часа** в гр.С., ул. „Д. Ст.П.“ Спирка Г. парк Б. с посока от ул. „К.“ към „О. п.“, жалбоподателят **Г. Д. Ч.**, е управлявал лек автомобил „Д. Т.“ с рег. № ********* (негова собственост – л.11 от делото) със скорост на движение от 64.00 км/ч (след приспадане на 3.00 км/ч толеранс) при ограничение на скоростта на движение от 50.00 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В26 и при надвишаване на допустимата разрешена скорост с 14.00 км/ч.

Изложената фактическа обстановка се установява събраните по делото в тяхната цялост писмени доказателства, въз основа на които е издаден обжалваният ЕФ, които съдът кредитира изцяло, като корелиращи на изложената фактическа обстановка и на останалия доказателствен материал като предвид липсата на противоречия в тях, както и поради липсата на такива с всички писмени доказателства по делото, съдът не следва да излага съображения на основание чл.305, ал.3 от НПК – *“per argumentum a contrario”*.

По делото спорът не е по фактите и доказателствата. Спорът е само по правото и правилното тълкуване на закона и института на изтеклата погасителна давност.

IV. От правна страна (*“ipso jure”* – поради смисъла на правото):

Настоящият съдебен състав следва да се отбележи, че с ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г. са въведени промени в законодателната уредба, касаеща процедурата за издаване на електронни фишове по силата съобразените от законодателя задължителни указания на **Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС**. Именно за усъвършенстване на процедурата за издаване на електронен фиш след **Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС** са извършени няколко законодателни промени.

Първо, с § 6, т. 1 от ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 2015 г.) е създадена нова разпоредба, предвиждаща участъкът от пътя, на който се осъществява

контрол за спазване правилата за движение с автоматизирани технически средства и системи, да се обозначава чрез поставянето на пътни знаци, да се оповестяват в средствата за масово осведомяване и на интернет страницата на МВР.

Второ, § 6, т. 2 от ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 2015 г.) е създадена нова разпоредба, която делегира на министъра на вътрешните работи да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение.

Трето, с § 8, т. 1 от З. (ДВ, бр. 19 от 2015 г.) в думите „техническо средство“ са заменени с изрази "автоматизирано техническо средство или система".

Четвърто, с § 10, т. 1 от З. (ДВ, бр. 19 от 2015 г.) в дефиницията за „електронен фиш“ е добавен изразът „и системи“.

С § 10, т. 2 от ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 2015 г.) е създадена нова т. 65 с нова дефиниция за „автоматизирани технически средства и системи“, според която те са „уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.“.

По новосъздадената делегация по (нов – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) е издадена Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр. 36 от 2015 г.), в сила от 23.05.2015 г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение.

За тях се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

Въведени са и правила за означаване на местата за контрол с мобилни и стационарни системи и средства за контрол, а с чл. 8–чл. 11 са регламентирани специални такива за използването на мобилните системи. Допуска се за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

В контекста на изложеното, съдът намира, с оглед събраните по делото доказателства, че правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на Г. Д. Ч.. Същият е собственик на лек автомобил марка „Д.Т.“ с рег. № *****. При липса на подадена декларация по

чл.189, ал.5 от ЗДвП жалбоподателят Ч. е управлявал на 09.04.2021г. , в **17:08 часа** в гр.София, ул. „Д. Ст.П.“ Спирка Гр. п. Б.с посока от ул. „К.“ към „О. п. лек автомобил „Д. Т.“ с рег. № *****с със скорост на движение от 64.00 км/ч (след приспадане на 3.00 км/ч толеранс) при ограничение на скоростта на движение от 50.00 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В26, съгласно транспортните схеми на СО, и при надвишаване на допустимата разрешена скорост с 14.00 км/ч.

Съдът намира нарушението за безспорно установено от показанията на техническото средство, приложения снимков материал, тъй като изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което съдът кредитира изцяло приложенияте по преписката снимки, както и останалия непротиворечив доказателствен материал.

Неоснователно е и възражението за изтекла кратка погасителна давност. ЕФ е издаден на 09.04.2021г. Това е и датата на административното нарушение. От тази дата започва да тече датата на административно-наказателното преследване. Кратката погасителна давност е три години на основание чл.80, ал.1, т.5 от НК вр. чл.11 от ЗАНН (за основанията, изключващи наказателната отговорност). Тя не е две години, каквито съображения се излагат във въззивната жалба. Тази кратка погасителна давност изтича на 09.04.2024 г., независимо, че по делото ЕФ не е бил връчен на жалбоподателя съгласно справката от л.28 СП. Към момента не е изтекла кратката погасителна давност от три години, така и абсолютната погасителна давност от четири години и шест месеца на основание чл.81, ал.3 вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК вр. чл.11 от ЗАНН. В тази насока е **Решение № 182 от 5.03.2020 г. на АдмС - Плевен по адм. д. № 1362/2019 г. и др.**, според което по аргумент от чл. 11 от ЗАНН, когато в този закон не е предвидено друго, по въпросите за обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат правилата на общата част на Наказателния кодекс.

Според постановеното **Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. дело № 1/2014 г., ОСНК на ВКС и ОСС на Втора колегия на ВАС** празнината относно абсолютната давност за преследване се преодолява с приложението на чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН.

Решаващата инстанция на СРС намира, че жалбоподателя е осъществил от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 21, ал.1 ЗДвП, като е управлявал процесния лек автомобил със скорост от **64.00 км/ч** при ограничение от 50 км/ч в рамките на населено място, установено съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП. Извършеното от нарушителя деяние е съставомерно и от субективна страна, като същото е извършено при форма на вина пряк умисъл, доколкото същият е съзнавал, че управлява МПС със скорост 64.00 км/ч при разрешена скорост от 50.00 км/ч в рамките на населено място, регламентирано в разпоредбата на чл. 21, ал.1

ЗДвП, като е целял това негативно изменение на обективната действителност.

Съдът намира, че в процесния електронен фиш и съгласно транспортните схеми на СО е посочена както максимално разрешената скорост на движение в този пътен участък – 50.00 км/ч, така и измерената скорост на движение на процесния автомобил – 64.00 км/ч, което е с 14.00 км/ч над допустимата. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП сред задължителните реквизити на електронния фиш не фигурира името и длъжността на служителя, издал електронния фиш. В самия електронен фиш е посочено, че е издаден от СДВР, като част от структурата на МВР.

Същевременно съдът намира, че деянието не съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, доколкото разкрива типичната, а не пониска степен на обществена опасност на деяния от този вид (чл. 93, т. 9 НК), а от друга страна жалбоподателят е санкциониран по ЗДвП с влезли в сила НП и издадени ЕФ. Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не някакви вредни последици от извършеното нарушение.

Освен това следва да се отбележи, че нарушенията, свързани с управлението на МПС с превишена скорост, застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици - причиняване на ПТП, увреждане живота, здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата.

Не на последно място, за да достигне до извод за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН към конкретния случай, съдът съобрази и че се касае за превишение на скоростта с **14.00 км/ч.**, което не може да бъде определено като незначително.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, когато превишението е с от 11 до 20 км/ч, се наказва с глоба в размер на 50.00 лева. Доколкото глобата е в абсолютно определен размер, то излагането на съображения досежно нейната индивидуализация се явява безпредметно.

При извършената на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК цялостна служебна проверка на обжалвания електронен фиш, съдът не констатира основания за неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден изцяло, а подадената жалба да се остави без уважение като неоснователна.

По разноските:

Отговорността за разноски е обективна послеща от развитието на съдебния спор и страната създава предпоставките за образуването му, следва да понесе санкционните последици за неоснователно му повдигане. В тази насока настоящият съдебен състав присъжда на страните на разноски по реда на АПК, поради което като на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 144 от

АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.27е Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да разносните за юрисконсулт на СДВР в размер на **150.00 лева**, определена от съда в пределите от 80.00 до 150.00 лева по негова преценка и с оглед обема на осъществените процесуални действия от юрисконсулта на въззиваемата страна.

Така мотивиран, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА КАТО ПРАВИЛЕН И ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) на СДВР Серия К № 4720085 от 09.04.2021г., с което за административно нарушение по състава на чл. 189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП вр. чл.21, ал.2 вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП на **Г. Д. Ч., ЕГН: ******* е наложено административно наказание парична „глоба“ в размер на **50.00 лева**.

ОСЪЖДА жалбоподателят Г. Д. Ч., ЕГН: ***** да заплати на въззиваемата страна СДВР чрез законният ѝ представител с адрес гр.София, ул. „Антим I“ № 5 на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр. чл.63д от ЗАНН вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сумата от **150.00 лева** за дължимо възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____